

Прѣдъ гледката на тия паметници на велики дѣла, съзирате събитията и скжпитѣ възпоминания, очертани отъ историята на нашето освобождение; смислювате си моралния ликъ на освободения български народъ, който съ въздигането на тия паметници подчъртава своята вѣчно дължима данъ на признателностъ къмъ руския народъ—Освободителъ.

България скоро ще засвѣдочи, че всички нейни добродѣтели, проявени въ идеята за съзидането на паметницитѣ за освобождението ни, не сж прояви на врѣме, а прояви съзнателни, дължими на народния духъ, енергия и морална снажностъ.

Идеята за съзидането на тия паметници се е породила първоначално у г-на Ст. Заимова — прѣдседател на комитета „Царь-Освободителъ“ — единъ чувовень участникъ въ борбитѣ за политическата ни независимостъ, авторъ на „Миналото“, милъ книжовень трудъ и скжпъ по своя прѣдметъ за българина.

Тоя идеенъ българинъ съ своитѣ помисли, които той вижда вече удовлетворени, е най-честитиятъ синъ на своята родина, който пръвъ говори къмъ паметника на Царя-Освободителя Александъръ II:

Huic Tibi vota senex, huic Tibi vota puers!